

ков (табл. 3) выбраних 15 гибридів из кожного типа скрещиваний, созданных на базе общих инбредных линий, показали незначительную вариацию по диаметру початка ($V=4,2-7,9\%$) и числу рядов зерен ($V=10,0-10,4\%$). Более высокая вариация отмечена по высоте прикрепления початка, длине початка и количестве зерен в ряду. В среднем, по всем изученным признакам, коэффициент вариации составил 9,16 % у простых гибридов, 11,67 % у гибридов с родственными скрещиваниями и 14,07 % у комбинаций с беккроссовыми скрещиваниями. Следует отметить, что у ряда модифицированных гибридов $[(A \times A1) \times A] \times B$ средний коэффициент вариации превышал 20 %, что указывает на значительное выявление морфологических признаков.

3. Вариация признаков у трех типов гибридов (2014 г.)

Морфологические признаки	A × B		(A × A1) × B		[(A × A1) × A] × B	
	среднее	V, %	среднее	V, %	среднее	V, %
Высота растений, см	215,9	7,1	212,7	12,3	213,4	15,3
Высота початка, см	90,5	10,2	91,5	15,1	91,5	19,7
Масса початка, гр.	116,3	9,1	114,4	10,4	114,1	15,2
Длина початка, см	16,6	10,6	16,7	13,8	15,4	14,9
Диаметр початка, см	4,3	6,4	4,1	6,8	4,2	7,9
Число рядов зерен	16,9	10,0	16,8	10,4	16,8	10,2
Число зерен в ряду	32,8	10,7	30,2	12,9	31,2	15,3

Обобщение результатов исследований по модификации простых гибридов позволяют заключать, что родственные и беккроссовые скрещива-

ния в качестве материнских форм обеспечивают выделение комбинаций с урожаем зерна и выровненностью растений, не уступающих исходной формуле. Беккроссовые скрещивания в целом уступают родственным скрещиваниям по выровненности созданных гибридов, а для оперативности их размножения требуется дополнительный сезон. Однократное беккроссирование с тем или иным родителем у ряда близкородственных линий с индексом генетических различий до 40% приводит к существенному снижению урожая зерна. Вовлечение линий с определенными различиями по морфологическим признакам, антицианновой окраске зерна, рылец и пыльников увеличивает спектр вариации - элемент нежелательный при апробации и идентификации материнских форм. Для синтеза родственных скрещиваний следует отобрать инбредные линии, содержащие не менее 50% генома общего родителя и сравнительно сходные по скороспелости, высоте растений, прикреплению и длине початка и степени озерненности верхушки. Использование линий с высокой общей комбинационной способностью повышает вероятность выделения модифицированных материнских форм, обладающих данным свойством. Довольно высокую степень наследования в скрещиваниях имеют стартовый рост всходов, устойчивость к корневому и стеблевому полеганию, влажность зерна, масса 1000 зерен. Выровненность фенотипических признаков у модифицированных гибридов определяется величиной генетических различий родительских компонентов материнской формы, выражаемой уровнем гетерозиса по урожаю зерна. Вероятность выделения конкурентоспособных гибридов с выгодным семеноводством возрастает при использовании материнских формах линий с индексом генетических различий от 30 до 50 %.

УДК 618.613

ДОСЛІДЖЕННЯ БІОЛОГІЧНОГО ОЧИЩЕННЯ МЕТАЛОВМІСНИХ СТІЧНИХ ВОД В БІОСТАВКАХ ПАТ «ДМКД»

Я. В. Семерак

В. М. Гуляєв, доктор технічних наук, професор

І. М. Корнієнко кандидат технічних наук, доцент

С. С. Бондаренко, аспірант

Дніпровський державний технічний університет

Кам'янське – є промисловим та екологічно затрудненим містом, в ньому зосереджено велику кількість промислових підприємств металургійного та хімічного спрямування. Стічні води промислових підприємств початку підлягають очищенню на локальних очисних спорудах, а потім направляються на міські очисні споруди. ПАТ «ДМКД» є металургійним підприємством на якому утворюються стічні води з високим

вмістом важких металів. Виходячи з цього, актуальним є дослідження ефективності очистки стічних вод на локальних спорудах-біоставках

Ключові слова: стічні води, гідробіонти, біологічне очищенння, біологічний ставок, біоценоз, донні відкладення

Метою роботи є дослідження ефективності очищення стічних вод в біоставках металургійного комбінату.

Об'єкти дослідження стічні води ПАТ «ДМКД».

Задачі:

- обстеження режимів роботи біологічного ставку ПАТ ДМКД;
- виявлення недоліків в роботі біоставків ДМКД;
- проведення гідробіологічної оцінки стану біоценозу ставків;

Методи дослідження:

- фізико-хімічні;
- кінетичні;
- візуальні;
- гідробіологічні методи дослідження роботи та оцінки біоставків;

Об'єми скидання стічних вод ПАТ «ДМКД» в р.Дніпро складають близько 28758, 6 тис. м³ в рік. Стічні води які скидаються з очисних споруд комбінату відносяться до категорії недостатньо очищених. Це визначає актуальність роботи, тому одним з напрямів рішення цих проблем є пошук нових ефективних біотехнологічних методів очистки стічних вод.

Стічні води ПАТ «ДМКД», потрапляють у ставок-освітлювач представлений на рисунку 1.1. Стан ставка-освітлювача незадовільний, рівень замуленості якого значно перевищує проектні показники.

Ставок-освітлювач є водоприймачем стічних вод комбінату та призначений для: відстоювання забруднених зваженими домішками та нафтопродуктами стічних вод, відводу освітленої води з ставка-освітлювача в біоставок для подальшої очистки.

Очистка від нафтопродуктів, які сплили на поверхню води, затримуються щитом та періодично збираються в ємкість на плаваючому маслі збірному спорудженні, де відбувається остаточне відділення нафтопродуктів від води. Очищені від основної маси зважених домішок та нафтопродуктів стічні води скидаються в підвідний канал, по якому потрапляють в біоставок.

Рис. 1. Ставок-освітлювач ПАТ «ДМКД»

В біологічному ставку відбуваються наступні процеси: додаткове освітлення води, поглинання амонійного азоту та інших компонентів мікрофітами, розпад та біоокислення розчинених органічних речовин бактеріофлоорою, яка розвивається у товщі води, на поверхні ґрунту та на вищих водних рослинах.

Рис. 2. Біологічний ставок ПАТ «ДМКД»

Біологічний ставок ПАТ «ДМКД» є спорудженням для доочистки зворотних вод, які пройшли попереднє очищенння в ставку-освітлювачі. Час перебування зворотних вод в біоставку становить 1 добу. По берегах і на мілководді посаджені вищі водні рослини та супутня ім мікрофлора, які виконують роль біофільтру, який поглинає з води забруднюючі речовини.

В біоставку відбувається комплекс природних процесів самоочищення, фізико-механічних: розбавлення, дифузія, флокуляція, коагуляція, седиментація, сорбція часток забруднюючих речовин; біологічних: біохімічне окислювання, анаеробна деструкція органічних забруднюючих речовин, поглинання важких металів та інших хімічних елементів, зокрема аміачного азоту мікроворостями та вищими водними рослинами, фотосинтетична аерація водної маси та ін.

Самоочищення забруднених вод здійснюється в результаті біологічного кругообігу речовин, який включає процеси продукції і трансформації органічних речовин. Для інтенсифікації процесу самоочищення стічних вод в ставку-освітлювачі здійснюється фосфатування. При здійсненні фосфатування збільшується щільність та життєдіяльність фітопланктона, який забезпечує істотний ефект фотосинтетичної аерації води. В свою чергу, фітопланктон створює умови для розвитку та деструкуючої здатності гетеротрофної мікрофлори. Це також сприяло збільшенню чисельності та видового складу зоогідробіонтів (нематоди, корненожки, інфузорії, дрібні жгутикові форми).

Проведено гідробіологічний аналіз донних відкладень біоставків, який складається з 11 груп гідробіонтів, а саме: *Euglypha*, *Centropixis*, *Bodo*, *Colpoda*, *Aspidisca turida*, *Litonotus*, *Epistilis*, *Tokophria*, *Nematoda*, *Oligochaeta*, *Clodothrix*. Виходячи з характеристики даних гідробіонтів по відношенню до ступеня сапробності, можливо зробити висновок, *Euglypha* (1 екземпляр-альфа-сапробний), *Centropixis* (1 екземпляр-оліго-сапробний), *Bodo* (21 екземпляр-полі-сапробний), *Colpoda* (10 екземплярів-полі-сапробних), *Aspidisca turida* (2 екземпляри-альфа-сапробних), *Litonotus* (10 екземплярів полі-сапробних), *Epistilis* (2 екземпляри-альфа-сапробних), *Tokophria* (1 екземпляр-альфа-сапробний), *Nematoda* (10 екземплярів-

полі-сапробних), *Oligochaeta* (10 екземплярів-полі-сапробних), *Clodothrix* (26 екземплярів-полі-сапробних), що переважна кількість організмів відноситься до полісапробіонтів, що свідчить про низьку ступінь очищення стічних вод.

За результатами гідробіологічних спостережень найбільша чисельність гідробіотів характерна для полісапробної зони, що свідчить про не-

сприятливі умови очищення стічних вод і також про невисокі концентрації розчиненого кисню. Очистка стічної води можлива при біологічних процесах, що відбуваються за рахунок мікроорганізмів та відстоювання води. Виходячи з цього було проведено дослідження для визначення ступеню очищення стічної води. Результати проведеного експерименту представлені в таблиці 1.

1. Дані аналізів стічної води до відстоювання та після

Найменування забруднюючих речовин	Результати аналізу до відстоювання, мг/дм ³	Результати аналізу після відстоювання, мг/дм ³	Результати очистки, %
Азот амонійний	0,659	0,583	12
Нітрати	0,590	0,503	15
Зважені речовини	35	35	0
Загальне залізо	1,542	1,5	1,5

За отриманими даними видно, що після відстоювання концентрація азоту амонійного (NH_4^+) зменшилась на 12 %, концентрація нітратів зменшилась на 15 %, концентрація зважених речовин зменшилась на 0 %, концентрація загального заліза (Fe) зменшилась на 1,5 %.

Висновки. В буферних ставках ПАТ «ДМКД» мешкає та здійснюють життєдіяльність різноманітні функціональні групи аеробних, факультативно аеробних та анаеробних бактерій, які

приймають участь в перетворенні широкого спектру органічних та синтетичних з'єднань та мінеральних речовин. Це бактерії, які утилізують вуглеводні нафти, феноли, цианіди, роданіди, залізо, марганець та ін. Встановлено, низьку ступінь очищення металомісних стічних вод в біоставках, яка коливається в межах 12-15%. Рекомендовано, додаткове введення специфічної вищої водної рослинності за для підвищення ступеню біологічного окислення в біоставках.

УДК 577.2: 581.132 : 575.24

МОЛЕКУЛЯРНО-ГЕНЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ГЕНА *RTH1* КУКУРУДЗИ

Г. І. Сліщук, кандидат біологічних наук

Селекційно-генетичний інститут – Національний центр насіннєзварства та сортовивчення НААН України

Досліджено молекулярно-генетичний поліморфізм модельної популяції ліній кукурудзи, контролюємий за посухо тolerантністю за геном *rth1*. Продемонстровано асоціацію між алельним статом цього гена та рівнем посухотolerантності

Ключові слова: посухотolerантність, коренева система, кукурудза, гени

Кукурудза (*Zea mays L.*) є однією із найбільш економічно важливих сільськогосподарських культур планети. Так, зерно кукурудзи є важливим для харчової промисловості, бо є цінним джерелом вуглеводів, протеїнів та інших нутрієнтів, а також використовується як корм, в хімічній промисловості (сорти кукурудзи з певним типом ендосперму), а також в останній час знайшла своє використання у виробництві біоетанолу. Однак враховуючи зміни клімату на планеті, критичними для стабільності та розмірів врожаїв кукурудзи є дія абіотичних факторів, а саме посухи, як лімітуючого фактора, що впливає на кількісні та якісні показники врожаїв кукурудзи.

Посухостійкість кукурудзи – комплексна ознака, що забезпечується низкою механізмів, в тому числі системою неспецифічної відповіді на

абіотичний стрес, змінами синтезу фітогормонів та вимушений спокій, факторами, що впливають на фізико-хімічні ознаки цитоплазми, механізми захисту від осмотичного стресу, а також архітектоніка кореневої системи. Так, ефективне та швидке формування глибокої кореневої системи є одним із механізмів підвищення посухотolerантності за рахунок більш ефективного використання води рослиною.

Мутанти за геном *Roothairless 1(rth1)* мають характерні фенотипові ознаки, а саме – неспособність формувати кореневі волоски. Ген *rth1* кукурудзи кодує гомолог *sec3* та можливо залучений у системі посухотolerантності кукурудзи, саме тому метою нашого дослідження було вивчення молекулярно-генетичного поліморфізму гена *rth1* кукурудзи на модельній виборці ліній кукурудзи, контрастних за стійкістю до посухи вітчизняної селекції, та зразки, отримані з міжнародних банків герміплазми.

За результатами ПЛР аналізу локусу *rth1* ідентифіковано три алелі гена *rth1* кукурудзи розмірами 207, 212 та 215 п.н. Досліджено асоціацію між певними алелями гена *rth1* та рівнем посухостійкості ліній кукурудзи. Отримані